

Voorzitter om te beginnen willen wij ons respect uitspreken voor alle mensen in de zorg, het onderwijs, de hulpdiensten en iedereen die onder moeilijke omstandigheden werkt of probeert zijn of haar hoofd boven water te houden. Denk aan de horeca en alle ondernemers in ons stadje die alle zeilen bijzetten om maar geen medewerkers te hoeven ontslaan. En dit staat nog los van families die geen bezoek konden brengen aan elkaar of nog erger geen afscheid hebben kunnen nemen van elkaar. Morgenmiddag kan ik samen met mijn vrouw eindelijk mijn Opa van 93 weer bezoeken in verzorgingshuis Ewoud.

Afgelopen maanden heb ik zo nu en dan hardgelopen. Tijdens het hardlopen kwam ik veel moois, uitdagingen en kansen tegen voor de stad.

Ik neem jullie graag mee in mijn hardlooprondte door IJsselstein. Vanuit mijn woning aan het Kloosterplantsoen naar de Walkade zag ik mensen met maaltijden rondlopen. In de eerste maanden van de coronatijden heeft een inwoner van IJsselstein elke dag gekookt voor dertig alleenstaande ouderen. Acht weken lang kon het eten gratis bezorgd worden. Zonder subsidieregeling, vergunningen of aanvraagformulieren. En dit is maar een van de vele spontane acties tijdens de intelligente lockdown.

Via de Walkade langs de Molen (die draait op eigen kracht) zie ik dat de volgende fase van de Schuttersgracht in volle gang is. Maar ook zie ik dat Leerwerkbedrijf WerkWijs meehelpt bij de vervanging en verduurzaming van de verlichting van 6000 lantaarnpalen. Doen ze gewoon.

Ik loop door het buitengebied vanuit de Lekdijk weer naar de stad en ik kijk door mijn oogharen naar de woningen die hier gerealiseerd gaan worden aan de hand van onze woonvisie. Dit biedt zoveel kansen voor jong en oud, maar ook voor heel de Lopikerwaard.

Ik verhoog het tempo en ben inmiddels op het Basiliëpad richting de Overtoom en het Stadhuis. Dat doet mij beseffen dat ik vandaag een groot compliment wil maken voor onze ambtenaren. Die hebben naast hun inzet omtrent de corona-crisis ook enorm veel inzet en flexibiliteit getoond voor bestaand en nieuw beleid. Dankzij hen kijken we ook weer vooruit in IJsselstein en in de regio.

Via de binnenstad trek ik mijn laatste sprint voor vandaag (of toch een biertje op een van de vele nieuwe terrassen ). Ik kies toch voor een sprint richting het kleinste restaurant van Nederland. De saamhorigheid en creativiteit van al deze ondernemers vallen mij direct op. Dankzij hen hebben we nu nog zo'n leuke en gezellige binnenstad. Ik vraag mij ondertussen wel af 'Is de binnenstad al autoluw genoeg?

Via het kleinste restaurant langs de nieuwe fietsstraat eieren naar speeltuin Kloosterplantsoen. Daar loop ik richting mijn huis. Vandalisme in het park valt helaas direct op. En overlast neemt gevoelsmatig toe. Laatst nog een vechtpartij in een speeltuin, op een zaterdag. Dit kan niet en moet echt anders. Als er extra mobiel cameratoezicht en verlichting nodig is rondom stads of sportparken dan heeft de burgemeester onze steun.

Ik ben thuis. Ik neem een bak thee en pak de jaarrekening van 2019, kadernota en financieel perspectief nota voor 2021 erbij. Ik google wat naar omliggende gemeenten. Ondanks dat het financieel zware tijden zijn, ook voor gemeenteland, zijn wij nog steeds graag raadslid voor IJsselstein. We blijven investeren en zijn niet genoodzaakt de belasting te verhogen. We kunnen zelfs de hondenbelasting afschaffen, investeren in kunst en cultuur en ondertussen zijn we bezig met een inhaalslag op onderhoud van onze monumenten.

De strijd tegen het coronavirus lijken we als samenleving langzaam te winnen. Maar we zijn er nog niet. Met de voorspelde recessie zullen we elkaar nog vaak nodig hebben. Niet alleen in IJsselstein maar ook in de Lopikerwaard. De veerkracht en eenheid van de IJsselsteiners hebben mij geïnspireerd en hoop gegeven. Laten we als raad niet alleen kijken wie er verantwoordelijk is, maar nog meer samenwerken. Door samenwerking zijn we immers niet allemaal onderdeel van een probleem, maar juist allemaal onderdeel van de oplossing.